

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ καὶ ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κε. ιταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΤΗΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δρ. 40. Ἐξάμηνος δρ. 22. Τμήματος δρ. 12.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γράσια διατιμ. 50.—
Ἀμερικῆς δολλάρια 4.—Ἀγγλίας καὶ ὧλων ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξάμηνιοι καὶ Τμήματοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ—ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συν-
δρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδῆποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 31ος

Ἐν Ἀθήναις, 9 Φεβρουαρίου 1924

Ἔτος 46ον—Ἀριθ. 11

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

[Μυθιστόρημα τοῦ Δοξαγοῦ DANRIT]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

»Τελειώω τὸ γράμμα μου μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι γρήγορα θὰ μπορέσω ν' ἀποζημιωθῶ γιὰ τὴν τόσο ἀσχημὴ ἀρχὴ ποῦχε γιὰ μένα ἡ ἐκστρατεία. Μά, πρὶν τελειώσω, θέλω νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνη μου, σὲ σένα, πατέρα μου.

»Ἄν δὲν ἦσουν σὺ γενναῖος καὶ πολιτισμένος στρατιώτης κι' ἂν δὲν εἶχες σώσει τὸν Σεῖχ' Ἐλ-Μεσσίρ, ὅταν ἦσαν μικρὸς λοχίας, «μικρὸς ἐθελοντὴς» στὴν Αἴγυπτο, ἴσως τώρα δὲ θάμαστε ζωντανοί. Ὁ Λακδάρ εἶναι γιὸς σου καὶ σήμερ' ἀξόφλησε ἓνα χρέος τοῦ πατέρα σου ἀπέναντί σου.

»Γρήγορα θὰ σὰς ἐκναγράψω. Γιὰ τὴν μητερούλα μου ἀφήνω ἓνα φιλὶ στὴν ἀριστερὴ γωνία αὐτοῦ τοῦ χαρτιοῦ. Θὰ τὸ μοιραστῇ μαζί σου, μὲ τὴν γιαιγιά-Κατερίνα, τὸν παπὸν-Μπαγὺ καὶ τὸν ἀδελφὸ μου τὸ Γιάννη, τὸ σοφό. Μὰ ὅσο κι' ἂν τὸ μοιραστῇ, πάλι θὰ μένει κάτι ἀκόμα, γιὰτὶ εἰν' ἑλπίς μου ἡ καρδιά, ὅλη μου ἡ σπορὴ βολῆς ἐκεῖ πάνω!

Ἐρρίκος
Καρδιανῆς
Υ.Γ. Τὴν τελευταίαν στιγμὴν καθάινω ἓνα νέο!... Ὑστερ'

Ὑπολοχ. τοῦ Ἀφρικαν. Ἰππικοῦ

»Ὁ Λακδάρ, ποῦ ἦρθε αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ μοῦ σφίξῃ τὸ χέρι, μὲ παρακαλεῖ νὰ διαδιδάσω τοὺς χαιρετισμούς σου στὸν παλιὸ λοχία τοῦ Ἐνάτου.

Ἐρρίκος

Πῶς νὰ σὰς περιγράψω τὴ χαρὰ ποὺ σκόρπισε τὸ γράμμα τοῦ Ἐρρίκου στὸ σπιτάκι τοῦ συνταγματάρχου;

Ὁ Καρδιανῆς διαβάζε δυνάτ' κι' ἡ οἰκογένεια ὅλη ἀκούγε. Πολλὲς φορὲς ὅμως σταμάτησε τὸ διάβασμα καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἔτρεμε, σὴν σκέψη πὼς ὁ Ἐρρίκος πέρασε ἀπὸ τόσο τρομεροὺς κινδύνους.

Ἡ μητέρα καὶ ἡ γιαιγιά ἐκλαίγαν καὶ γελοῦσαν, μὰ πάντα ὁ νοῦς τους πῆγαινε στοὺς κινδύνους ποὺ ἐμελλε

Ὑπολοχαγὸς τῶν Σπαχῆδων

Τώρα θὰ τοῦ κάνω καὶ τὸ σχῆμα! Θάναι ἀνώτερος καὶ θὰ μπορεῖ νὰ μὲ χώσῃ φυλακὴ!

Ἡ μητέρα τοῦ ἀναστενάξε.

—Ἀκου δῶ, μητέρα μου, εἶπε ὁ Γιάννης. Γιὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ἰσχύει τὸ γνωμικὸ «Μὴ δὲς ἐπὶ τὸ αὐτό!»... Ὁ Ἐρρίκος πλήρωσε τὸ χρέος του στὸ θάνατο. Πέρασε τόσο κοντά του, ὥστε δὲ θὰ τὸν ξαναζυγώσω πιά. Μένε ἡσυχῇ.

Μ' ὅλες ὅμως αὐτὲς τὲς καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις, μιὰ σιωπηλὴ μὰ

θερμὴ προσευχὴ ὑψώθηκε τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ πρὸς τὸ Θεὸ ἀπὸ μιὰ μητρικὴ καρδιά...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Μέσ' ὅτ' ἡ φωτιά!

Τὸ Ἀλγέρι ἦταν Γαλλικόν! Ἡ τρί-
χρωμη σημαία κυμάτιζε περή-
φανα στὰ τεῖχη του.

Ἡ δύναμη
τῶν Νταήδων
εἶχε χτυπηθῇ

Λογχοφόρος

ἀκόμη νὰ περάσῃ.

—Νάτα
μας! φώ-
ναξε ἀπ'
τὴν ἄλλη
μεριὰ ὁ
Γιάννης.

Τώρα θὰ τοῦ κάνω καὶ τὸ σχῆμα! Θάναι ἀνώτερος καὶ θὰ μπορεῖ νὰ μὲ χώσῃ φυλακὴ!

Ἡ μητέρα τοῦ ἀναστενάξε.

—Ἀκου δῶ, μητέρα μου, εἶπε ὁ Γιάννης. Γιὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ἰσχύει τὸ γνωμικὸ «Μὴ δὲς ἐπὶ τὸ αὐτό!»... Ὁ Ἐρρίκος πλήρωσε τὸ χρέος του στὸ θάνατο. Πέρασε τόσο κοντά του, ὥστε δὲ θὰ τὸν ξαναζυγώσω πιά. Μένε ἡσυχῇ.

Μ' ὅλες ὅμως αὐτὲς τὲς καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις, μιὰ σιωπηλὴ μὰ

Ζουάβος

κατακέφαλα. Ὁ κυριό-
τερος σκοπὸς τῆς ἐκ-
στρατείας εἶχε πετύ-
χει: ἡ ἐλευθερία τῶν
θαλασσῶν ἦταν ἐξα-

σφαλισμένη.

Ἀλλὰ τὸ Ἀλγέρι δὲν ἦταν ἡ Ἀλ-
γερία. Ἄν ὁ Χουσεῖν ἔφυγε ἐξόριστος
στὴ Νάπολη, ἔμειναν στὸ ἐσωτερικὸ
τῆς Ἀλγερίας αἱ ὑποτελεῖς του, οἱ
Μπέηδες, ποὺ κυβερνοῦσαν λαὸ φανα-
τισμένον ἐναντίον τῆς Γαλλίας κι' ἀπο-
φασισμένον νὰ πολεμήσῃ μὲ λύσσα γιὰ
τὴν ἐλευθερία του. Γιὰτὶ οἱ Μουσουλ-
μᾶνοι αὐτοὶ, πολεμώντας, δὲν ὑπερά-
σπιζαν μοναχὰ τὸ χῶμα τῆς πατρίδας
τῶν, μὰ θάρροσαν κι' ὅτι ἔκαναν
θρησκευτικὸ καθήκον, ὑπερασπίζοντας
τὴ θρησκεία τοὺς ἐναντίον τῶν «ἀπί-
στων» χριστιανῶν.

Ἦταν πόλεμος ἀνεξαρτησίας καὶ
θρησκείας μαζί κι' ὁ στρατὸς τῆς Γαλ-
λίας ἐμελλε νὰ ταλαιπωρηθῇ πολὺ
στὰ ξένα ἔκπεινα μέρη.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ ἐπιστήμη δὲν
εἶχε ἀκόμη ἐπιτύχει τὲς σημερινὲς

